

Būt skolotājam ir kas īpašs,

jo tā nav tikai misija, bet gan vīrdziedzeme un izaicinājums.

Sveicam

Skolotāju dienā!

Līdzjutēji.

Burtošana bibliotēkā.

Visi vingro!

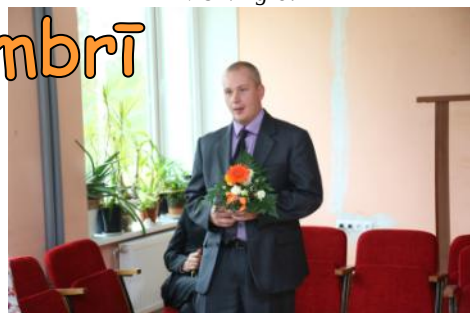

Tri-hexaflexagon RTU.

Skolotāji septembrī

Skolotājs skolo. Bet vai tikai mācot dažādus mācību priekšmetus? Nē, taču! Ko tad skolotāji šo septembri ir darījuši, lai ar savu paraugu rādītu, kā būt aktīvam, ieinteresētam, atbildīgam, enerģiskam un darbīgam?

Skatāties foto!

Iepazīstamies.

Handbols.

Domu ceļš.

Sudraba izlase.

1.oktobrī Latvijas Universitātes Lie-lajā aulā norisinājās Ekoskolu apbalvošanas pasākums. Mūsu skola ir to 98 skolu vidū, kam tika piešķirta Ekoskolu programmas starptautiskā Zaļā karoga balva. Jau piekto reizi! Ar to apbalvo tās izglītības iestādes, kas ilgstoši sevi pierādījušas ar izcilām aktivitātēm vides jomā.

Aizvadīto gadu Ekoskolu programmā tās koordinators Daniels Trukšāns komentē šādi: "Ekoskolu prog-

Zaļais karogs

rammā ir izveidojušies trīs spēcīgi virzieni, kas palīdz izprast cilvēka un vides savstarpējo saikni un mudina rīkoties no bērna kājas līdz pat brīdim, kad jādodas lielajā dzīvē. Ekoskolas kļuvušas daudz aktīvākas, pateicoties Rīcības dienām, uzlabojusies sabiedrības iesaiste, pilnveidojušies un vairāk tiek rīkoti kopīgi pasākumi, veicinot sadarbību un saliedējot Ekoskolas. Tā vairs nav vienkārši programma, bet liela ģimene, kuru vieno kopējs mērķis - dzīvot atbildīgi šodien, bet ar domu un rūpēm par rītdienu."

Minizoodārzā ir interesanti!

Dienas saraujas arvien īsākas, vakari kļūst garāki un tumšāki, debesis pāršķel aizlidojošo gājputnu žēlie atvadu saucieni, bet žurnālos parādās padomi par to, kā pārvarēt rudens depresiju. Mums ir sava versija par to, kur rudenī smelties prieku, iedvesmu un optimismu – ekskursija!

visas mākslinieku telpas, jumta terasi, liftu, kurā pārvietota pat policijas automašīna, Mazo zāli, Lielās zāles skatuvi, balkonu, mēģinājumu zāles. Viss jauns, moderns, aprīkots ar visjaunāko aparatūru. Vienbalsīgi nolēmām, ka rīdnieki var mūs apskaust.

Latgales vēstniecībā "GORS"

Nākamais apskates objekts bija Rāznas ezers, kuru bērni salīdzināja ar jūru. Laikam jau salīdzinot ar Ostrovas

Kur rudenī smelties optimismu?

ties iespaidos, izsmieties, vēl vairāk sadraudzēties, uzzināt ko jaunu un kārtējo reizi pārliecināties, ka Latgalē ir daudz skaistu un interesantu vietu.

8. oktobrī skolas autobusu piepildīja 4. un 5. klases skolēnu jautrās čalas un mūsu draugs šoferītis Ainārs Osmanis pagriezta stūri uz Rēzeknes pusi. Noteikti, noteikti arī jūs aizbrauciet uz Minizoodārzu „Rožīte” Audriņu pagastā. Krokodilu

gan tur nav, bet jūs pārsteigs baltie ķenguri, pundurcūkulēni, kazas un kazlēni, jaukie un draudzīgie poniji, skunksi, melnie un baltie gulbji, pūces, strausi un vesels lērums interesantu un neparastu putnu. Visu apskatījuši, izlēkājušies pa batutu un iezvanījuši trīs zvanus, teicām paldies saimniecei un devāmies uz Rēzekni.

It kā jau kaimiņu pilsēta, bet Latgales Māru –pieminekli – daudzi bērni redzēja pirmo reizi. To-

ezeru, pie kura mēs bijām pavasarī, Rāznas ezers tā arī izskatās. Braucot gar ezera malu, otrā pusē zilpelēks un iespaidīgs paceļas Mākoņkalns. Lai tajā uzkāptu jāpārvar 312 pakāpieni un tad paveras iespaidīgs skats uz rudenīgu ainavu.

Cik brīnumskaista ir Latgale! Cik daudz interesantu un skaistu vietu ir mums apkārt! Kāda te var būt runa par rudens depresiju? Bērni priecājās par jauko, iespaidīgiem un emocijām pilno dienu, bet mēs ar skolotāju Allu par to, ka divām klasēm ir izdevies atrast kopīgu valodu un sākt sadarbību. Mums ir idejas.

Mākoņkalna iekarošana.

Pie Latgales Māras.

ties visi atpazīna Latgales vēstniecību „GORS”, jo pagājušajā gadā mēs tur skatījāmies teātra izrādi. Šoreiz mums parādīja visus tos brīnumus, ko parasts apmeklētājs nevar ieraudzīt –

Skats no Mākoņkalna tiešām ir iespaidīgs! Vai ne?

4.klases skolotāja Silvija Avotiņa

Foto: Silvija Avotiņa

UNESCO Latvijā un pasaulē aktualizē vērtības, kas ir unikālas un saglabājamās gan nacionālā, gan starptautiskā mērogā, tāpēc no šī gada 13. – 19. oktobrim UNESCO Latvijas Nacionālā komisija (LNK) jau ceturto gadu rīko UNESCO nedēļu Latvijā, kas šogad būs veltīta stāstiem par mantojumu.

Riebiņu vidusskolas 6. klase arī vēlējās piedalīties šajā nedēļā ar savām aktivitātēm. Mēs uzzinājām, ka Riebiņu novada Centrālajā bibliotēkā tiek rīkota izstāde „Sentēvu mantojums”. Izstādes atklāšana notiks 16. oktobrī, bet mums atļāva apskatīt eksponātus jau tagad, jo piedalījāmies bibliotēkārājās apmācībās un nopelnījām to kā balvu.

jām to kā balvu.

Izstādē vienkopus ir savākti priekšmeti no pagājušā gadsimta: visvairāk rokdarbu un auduma darinājumu, nedaudz darbarīku, reliģiskā kulta un sadzīves priekšmetu. Droši vien katrai lietai ir savs dzīvesstāsts, kuru varētu pastāstīt lietu saimnieki, tāpēc ir jāapmeklē izstāde.

Jau septembrī mēs atsaucāmies aicinājumam par Baltijas ceļa stāstu iemūžināšanu atmiņās un satikāmies ar cilvēku, kurš 25 gadus tam atpakaļ, 1989. gada 23. augustā, piedalījās akcijā „Baltijas ceļš”. Mēs pierakstījām Riebiņu vidusskolas pensionētā skolotāja Jāzepa Gudļevska atmiņas par šo vēsturisko notikumu, pēc tam klases stundā tās tika nolasītas visiem skolēniem. Galvenā atziņa: bija liela ticība, ka Latvija būs brīva, un liela vēlme šo sapni tuvināt. Atskaiti par tikšanos un interviju esam sagatavojuši rakstiski, jo skolotājs J. Gudļevskis atļāva savas atmiņas publicēt.

6. klases audzinātāja Irēna Ormane

16 октября на традиционный Праздник Осени к участникам кружка "Русский фольклор" со своими учителями пришли ученики первого и второго "Б" классов. Они с радостью стали активными участниками праздника: познакомились и поиграли с Зайкой (Лаура Стабулниеце, 7 класс), ответили на вопросы Урожая (Виктор Виноградов, 7 класс), не побоялись Дождика (Виктор Плаунов, 7 класс). Осень (Виктория Грикова, 7 класс) немного грустила - скоро прощаться нужно с ребятами, но школьники с помощью Яны Новиковой (8 класс) и Даны Новиковой (6 класс) развеселили её музыкальной игрой и обещаниями встретиться в следующем году. Ведущая праздника (Юлия Вайводе, 7 класс) помогла ребятам разучить игру "Ручеёк", чтобы зимой не замерзнуть и знать, как можно вместе дружно согреться.

Одним словом, праздник удался на славу: и гости, и организаторы остались довольными. Спасибо учителям Анне Мелушкане и Инаре Дронге за сотрудничество.

Руководитель кружка Инна Кабаре

LABO DARBU NEDEĻA

No 13. līdz 19. oktobrim jau sesto gadu pēc kārtas labdarības organizācija "Palīdzēsim.lv" organizē akciju "Labo darbu nedēļa". Tās mērķi, kā jau arī iepriekšējos gados, ir aizsāktās palīdzēšanas kustības popularizēšana un izvēšana, cilvēku rosināšana uz savstarpēju atbalstu, tādējādi vairojot pozitīvos mirkļus gan devējiem, gan saņēmējiem, un projekta

Palīdzam veciem cilvēkiem

Šogad labo darbu nedēļā mēs, 8. klases skolnieki un klases audzinātāja Natālija Smukša, izlēmām palīdzēt veciem cilvēkiem. Mēs izvēlējāmies apciemot bijušo Riebiņu vidusskolas skolotāju Valentīnu Skuteli.

Skolotāja Valentīna mūs sagaidīja ļoti laipni. Sākumā mēs tikām pacienāti ar dažādiem saldumiem un tad mums katram tika iedalīts lielāks vai mazāks darbiņš. Zēni skaldīja malku, bet meitenes grāba lapas. Skolotāja Valentīna Skutele izskatījās ļoti apmierināta un pateicīga par to, ka mēs padarījām viņas skaisto pagalmu vēl skaistāku un sakoptāku, nekā tas bija pirms mūsu ierašanās.

Es ļoti priecājos, ka piedalījos Labo darbu nedēļā. Man liekas, ka mēs paveicām labu lietu un iepriecinājām vecu cilvēku, kas arī bija mūsu darba mērķis.

Rasma Ormane, 8.klases skolniece

Iekārtojam savu Gaismas pili

Mūsu skolai jauna bibliotēka! Un tāpēc īpaši bija vajadzīgi palīgi, kas palīdzētu grāmatām pārceļot uz jauno telpu.

5.klases skolēnus nevajadzēja divreiz aicināt. Kā mazas, čaklas skudriņas viņi ātri vien plānotās grāmatas nogādāja bibliotēkāres Anitas rokās.

Grāmatiņas pārceļo.

Foto: Rita Pudāne

Čaklie palīgi.

Vēl viena pārle Latvijas dārgumu vainagā

UNESCO Latvijā un pasaulē aktualizē vērtības, kas ir unikālas un saglabājamās gan nacionālā, gan starptautiskā mērogā, tāpēc no šī gada 13. – 19. oktobrim UNESCO Latvijas Nacionālā komisija (LNK) rīko pasākumu nedēļu, kurā aktīvi piedalās arī Riebiņu vidusskola.

Izmantojot UNESCO LNK materiālu „UNESCO Latvijas mantojuma skapis” un interaktīvo karti „UNESCO Latvijas dārgumi”, Riebiņu vidusskolas 12. klasē notika UNESCO stunda, kurā tika runāts par Latvijas nacionālajām vērtībām.

Skolēni vienprātīgi atzina, ka viss nosauktais ir svarīgs, taču laiks rit uz priekšu un rodas vajadzība pēc jaunu vērtību apzināšanas un saglabāšanas. Tā radās ideja papildināt UNESCO Latvijas mantojuma sarakstu. Tās pagaidām ir tikai vīzijas, bet kas to zina, varbūt pēc laika tas tiks iekļauts vēstures un kultūras vērtību sarakstā.

Vidusskolēni uzskata, ka visvairāk pārļu Latvijas dārgumu vainagā varētu iekļaut no Latgales. Un nav brīnums, jo Riebiņu vidusskolas skolēni lepojas ar savu piederību Latgalei.

Divi skolēni uzskata, ka Latvijā ir vēsturiska vieta, kurai arī atradīsies vieta Latvijas dārgumu vainagā kā brīdinājums nākotnes cilvēkiem par pasaules iznīcināšanas iespējām.

Stundas otrajā daļā skolēni uzrakstīja savas pārdomas, kuru fragmenti tiek publicēti raksta turpinājumā.

UNESCO Latvijas mantojuma skapī ir daudz pārļu, es gribu pievienot vēl vienu, un tā būtu Nāves sala, jo Pirmā pasaules kara laikā šajā vietā lija cilvēku asinis, tā kļuva par vēsturisku kauju vietu. 2014. gads ir Pirmā pasaules kara atceres gads, un Latvijā ir tāda vieta kā Nāves sala, kas atsauc atmiņā senus kara notikumus. Vladimirs.

Es neskaitāmas reizes esmu bijis Nāves salā, un pat tagad tur var izjust kara laika atmosfēru, kad staigā pa ierakumiem, apskati senas lietas un atrodi kādai izšautai čaulītei. Andrejs.

Latvijā ir daudz skaistu pilsētu, kāpēc nevarētu tās iekļaut mantojuma sarakstā. Es piedāvāju Ludzu - Latgales pilsētu ar senu vēsturi, pilsdrupām, ezeriem un kultūru, kura balstās uz daudzu tautu tradīcijām. Igors.

Latgales sirds ir Rēzekne un skaistais Latgales Māras piemineklis ar patriotisku aicinājumu atcerēties tautas varoņus. Piemineklim ir sarežģīta vēsture, bet mēs lepojamies, ka tas atkal ir atjaunots un savā vietā. Viktors.

Es pievienotu savu pārli – Aglonas baziliku, kas ir ne tikai skaists arhitektūras piemineklis, bet arī svētvieta, kura 15. augustā pulcina ticīgos cilvēkus no visas pasaules. Es piederu pie tiem, kam baznīca ir liela vērtība, jo sirdij atnes mieru. Dainis.

Netālu no Aglonas atrodas Kristus Karaļa kalns - savdabīgs skulptūru parku, es to uztveru kā vietu, kur var smelties garīgas vērtības. Sakoptība un iespaidīgās skulptūras nepamet vienaldzīgus apmeklētājus. Līvija.

Latgale ir bagāta ar tradīcijām, un manai paaudzei ir jābūt atbildīgai par šo tradīciju saglabāšanu un turpināšanu, tāpēc es pievienoju savu pārli vainagam - maizes cepšanas tradīciju. To darīja mana vecmāmiņa, tagad to mācos darīt es. Andra.

Aglonas Maizes muzejs ir tā vieta, kur var redzēt, kā top maize. Maizes cepšana senatnē bija svēta lieta, tradīcija, un šajā muzejā visu var redzēt. Laura.

Riebiņu novadā ir „Trīs vītoli staļļi”, es to uzskatu par labāko zirgaudzētavu Latvijā. Mūsu motoru pasaulē zirgam ir liela vērtība, jo tas ir dzīvs un aizsargājams – to Latvijā palicis maz. Tāpēc zirgaudzētava varētu būt vēl viena pārle Latvijas dārgumu vainagā. Konstantīns.

Es UNESCO mantojumā iekļautu latgaliešu valodu, jo tā ir unikāla: neliels runājošo skaits, sava rakstība, druka un literārie pieminekļi, kultūra un tradīcijas. Kristaps.

Skolēnu darbos ieskatījās un fragmentus sagatavoja publicēšanai latviešu valodas skolotāja Irēna Ormane.

Riebiņu Baltijas ceļa stāsti

UNESCO nedēļas ietvaros 8.un 9. klases skolēni uz kopīgu klases stundu aicināja Baltijas ceļa dalībniekus – skolotāju Ritu Pudāni un Skolas padomes locekli, Jāņa, Jura un Kārļa Kokinu tēti Imantu Kokinu. Viņi labprāt dalījās ar jauniešiem savās atmiņās un izjūtās par šo nozīmīgo, unikālo notikumu.

Bet skolēniem bija iespēja saprast, ka arī ikviens no viņiem ir savas valsts daļiņa, ka katrs cilvēks ir savas valsts vēstures veidotājs

LABO DARBU NEDĒLA

Ikvienam cilvēkam mīļa tā vieta, kur viņš vadījis vislabāko, bezrūpīgāko un nebēdnīgāko laiku savā dzīvē. Toreiz, savā pirmsskolas laikā, lielā-

Darba desants bērniņas zemē

kā daļa 6.un 7. klases skolēnu ik dienas mēroja ceļu uz bērnu dārzu.

Šogad Labo darbu nedēļā skolēni kopā ar audzinātājiem I.Ormani un M.Pokšāni nolēma sagādāt prieku savām bijušajām audzinātājām, auklītēm un palīdzēt sakārtota bērnudārza apkārtni.

6.un 7.klases skolēni ar audzinātājām talkā PII "Sprīdītis".

Un ko dara citi?

Labo darbu nedēļā, kā jau plānots, ikviens cenšas paveikt ko derīgu, tādu, par ko pašam un citiem prieks. 11.klase strādā skolas muzejā, 3. klase organizējusi radošo darbnīcu pirmklasniekiem. 4.klases skolēni devās uz bērnudārzu – iepriecināt mazos bērnus.

Dziesmu un deju svētku tradīciju, simbolismu un unikālītāti Latvijā, Igaunijā un Lietuvā UNESCO 2003.gada 7.novembrī pasludināja par Cilvēces mūtvārdu un nemateriālā kultūras mantojuma meistardarbu. Latvijas skolu jaunatnes dziesmu un deju svētki ir šī mantojuma sastāvdaļa jau 50 gadus, jo svētku vēsture aizsākās 1960.gadā.

Deju svētku stāsti

Šogad UNESCO nedēļā mūsu skolas dejotāji kopā ar savu vadītāju Anitu Randari pulcējās uz atmiņu pēcpusdienu. Taisnību sakot, atmiņās dalījās skolotāja un lielie dejotāji. Mazie vien klausījās un uzdeva jautājumus. Lai gan pagājuši vairāk nekā četri gadi, tik daudzi mirklī ir tikpat spilgti kā toreiz. Braukšana un gulēšana, lietus un karstums, nogurums un gandarījums. Par to visu pārrunāja dejotāji. Secinājums bija viens—Dziesmu un deju svētki ir kaut kas vienreizējs! Arī šogad jācenšas uz tiem tikt.

Es un periodiskie izdevumi

Klausāmie bibliotekāri Svetlanu un strādājam paši.

praktiski darboties un skatīties jaunāko periodiku.

9.10.2014. Riebiņu novada Centrālā bibliotēka rīkoja bibliotekārās apmācības saviem lasītājiem. Arī Riebiņu vidusskolas 6. klase tika uzaicināta uz tādu nodarbību. Bibliotekāre Svetlana Zahareviča šoreiz stāstīja par periodiskajiem izdevumiem, kādā ceļā tie nokļūst uz bibliotēku, kuri izdevumi ir populārākie un pieprasītākie. Pieaugušo lasītāju stendā skolēni atrada interesantus žurnālus arī savam vecumam, bet no bērnu žurnāliem visi atzina „Aveni” kā iecienītāko lasāmvielu.

Turpinājumā bija Jauno žurnālistu skola, kur vajadzēja izdomāt raksta nosaukumu, bet vēlāk visi iejutās žurnālistu lomā un mutiski veidoja aprakstu par sev tuvu tēmu.

Visiem skolēniem patika nodarbības, jo varēja